

DOI 10.26886/2414-634X.3(63)2024.3

UDC: 338.24:351.862(477)"2022/..."

**SYSTEMIC DETERMINANTS OF UKRAINE'S ECONOMIC SECURITY IN
THE CONTEXT OF WARTIME CHALLENGES AND GLOBAL
STRUCTURAL TRANSFORMATIONS**

**Vladyslav Pustovar, doctoral student at the Educational and Scientific
Institute of Law and Political Science**

<https://orcid.org/0009-0001-9790-0210>

e-mail: vvpustovar7@gmail.com

Drahomanov Ukrainian State University, Ukraine, Kyiv

Economic security determines the resilience of the state in a globalized world and forms the basis for its development. For Ukraine, this is particularly important in the context of the war and the need for integration into the European and global economic space. The war and geopolitical instability have caused a decline in GDP, inflation, and a balance deficit, which has aggravated the issue of economic security. A strategy is needed that combines the protection of national interests with the provision of sustainable development. The issue has been addressed by A.Bohdanenko, S.Herasiamchuk, T.Dobrunik, O.Kuznietsova, O.Dorosh, T.Kopanskyi, O.Smachenko, S.Kovalenko, D.Korobtsova, D.Likarchuk, O.Stashchuk, O.Derkach, V.Lozyvyk, W.Smith, and T.Tovt, who highlighted questions of economic security, investment climate, and international cooperation. The purpose of the article is to examine the current state of Ukraine's economic security and to develop recommendations for its strengthening. Particular attention is given to improving investment attractiveness and effective integration into the global economy. Ukraine's economic security is determined by its geopolitical position, international agreements, and the state of the investment climate. The war and global

transformations have intensified risks while simultaneously creating the need to adapt policies and diversify partnerships. The study confirmed that economic security depends on transparent institutions, a stable legal framework, and the development of innovative sectors. At the same time, attracting investment, modernizing infrastructure, and deepening integration with the EU remain crucial.

Keywords: *economic security, investment climate, international agreements, integration, resilience, development.*

докторант, Владислав Володимирович Пустовар, Системні детермінанти економічної безпеки України в умовах воєнних викликів та глобальних структурних трансформацій/ Українській державний університет імені Михайла Драгоманова, Україна, Київ.

Економічна безпека визначає стійкість держави у глобалізованому світі та формує основу для її розвитку. Для України це особливо важливо у контексті війни та потреби інтеграції у європейський і світовий економічний простір. Війна та геополітична нестабільність спричинили падіння ВВП, інфляцію та дефіцит балансу, що загострило питання економічної безпеки. Потрібна стратегія, яка поєднає захист національних інтересів і забезпечення стійкого розвитку. Проблематику досліджували А.Богданенко, С.Герасимчук, Т.Добрунік, О.Кузнєцова, О.Дорош, Т.Копанський, О.Смаченко, С.Коваленко, Д.Коробцова, Д.Лікарчук, О.Стащук, О.Деркач, В.Лозовик, W.Smith та T.Tovt, які висвітлили питання економічної безпеки, інвестиційного клімату й міжнародної взаємодії. Мета статті полягає у розгляді сучасного стану економічної безпеки України та виробленні рекомендацій щодо її зміцнення. Особлива увага приділена підвищенню інвестиційної привабливості та ефективній інтеграції у світову економіку. Економічна безпека

України зумовлена її геополітичним положенням, міжнародними договорами та станом інвестиційного клімату. Війна і глобальні трансформації посилили ризики, водночас створюючи потребу в адаптації політики та диверсифікації партнерств. Дослідження підтвердило, що економічна безпека залежить від прозорих інститутів, стабільного правового поля та розвитку інноваційних секторів. Водночас ключовим залишається залучення інвестицій, модернізація інфраструктури та поглиблення інтеграції з Європейським Союзом (далі – ЄС).

Ключові слова: економічна безпека, інвестиційний клімат, міжнародні угоди, інтеграція, стійкість, розвиток.

Актуальність теми. Нині економічна безпека перетворюється на фундаментальний критерій оцінки стійкості держави. Умови глобалізації, трансформація міжнародних економічних відносин та зміщення центрів світового впливу створюють нові виклики для України, яка має адаптувати свою економічну політику до динамічних змін у світі. Це робить дослідження особливо важливим у контексті визначення дієвих механізмів збереження стабільності.

Крім того, актуальність проблематики зростає у зв'язку з необхідністю інтеграції України у європейський і світовий економічний простір. Поглиблення співпраці з міжнародними організаціями, виконання зобов'язань за міжнародними договорами та залучення інвестицій потребують обґрунтованої наукової оцінки. Саме це забезпечує практичне значення теми та підкреслює її значущий внесок у формування стратегій економічного розвитку держави.

Постановка проблеми. Економічна безпека України в сучасних умовах визначається низкою факторів, серед яких особливе місце займає поєднання внутрішніх структурних слабкостей та зовнішніх

викликів. Збройна агресія Російської Федерації призвела до масштабних руйнувань інфраструктури, втрати виробничого потенціалу та значних людських ресурсів. Це зумовило падіння валового внутрішнього продукту, зростання інфляції та дефіциту платіжного балансу. У таких умовах актуалізується потреба у формуванні комплексної стратегії економічної безпеки, яка здатна поєднати захист національних інтересів із забезпеченням стійкого розвитку.

Водночас геополітичне розташування України створює як можливості, так і додаткові ризики. Близькість до ЄС відкриває перспективи інтеграції у світові ринки, проте війна та політична нестабільність формують несприятливий інвестиційний клімат і підвищують рівень залежності від зовнішньої фінансової допомоги. Суперечливий вплив міжнародних договорів та санкційної політики зумовлює необхідність адаптації економічної моделі до нових умов. Саме тому постає завдання розроблення ефективних механізмів забезпечення економічної безпеки, що здатні враховувати комплекс внутрішніх і зовнішніх викликів та сприяти підвищенню стійкості держави.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науковому дискурсі проблематика економічної безпеки, інвестиційного клімату та ролі міжнародних акторів відображена у працях А.Богданенка, С.Герасимчука, Т.Добруніка, О.Кузнєцової, О.Дороша, Т.Копанського, О. Сmachенка. Представлено також дослідження С.Коваленка, Д.Коробцової, Д.Лікарчука, О.Стащука, О.Деркача, В.Лозовика, які висвітлюють трансформації економічної політики та безпеки в Україні. До міжнародного корпусу праць належать W.Smith і T.Tovt, які концептуалізують інвестиційний клімат і регіональні умови розвитку.

Постановка завдання. Завданням статті є розгляд сучасного стану економічної безпеки України в умовах геополітичних викликів та

війни, а також формування науково обґрунтованих рекомендацій щодо зміцнення стійкості держави, підвищення інвестиційної привабливості та ефективної інтеграції у світову економічну систему.

Виклад основного матеріалу. Економічна безпека України значною мірою зумовлена її геополітичним становищем. Розташування на перетині транспортних і торговельних шляхів між Європою та Азією створює як додаткові можливості для розвитку, так і специфічні виклики, що формують унікальний контекст для економічної політики держави. Стратегічні переваги такого положення поєднуються з високими ризиками, які потребують постійного аналізу й оперативного реагування з боку державних інституцій.

У сучасних умовах особливого значення набуває здатність України ефективно включатися в глобальні економічні процеси, формуючи довгострокові та надійні партнерські відносини з ключовими міжнародними акторами. Це вимагає від держави не лише гнучкої адаптації внутрішньої та зовнішньої політики, але й активного використання своїх геополітичних можливостей для забезпечення стабільності та стійкості економічної системи.

Міжнародні відносини істотно впливають на економічну безпеку України, оскільки умови функціонування національної економіки визначаються укладеними договорами, санкційною політикою інших держав і рівнем інвестиційної привабливості. Ефективне формування зовнішньополітичних та економічних зв'язків, а також здатність держави адаптуватися до глобальних викликів стають ключовими чинниками збереження макроекономічної стабільності, підвищення конкурентоспроможності та забезпечення сталого зростання.

У сучасних умовах Україна стикається з численними геополітичними викликами, які безпосередньо впливають на її економічну безпеку. Основним викликом є тривала війна із Росією, що

має серйозні економічні наслідки, зокрема втрату ринків збуту, зниження обсягів інвестицій та економічну нестабільність. Крім того, ситуація в Європі, зміни у світових торговельних потоках та зростання впливу нових економічних гравців формують складне зовнішнє середовище для України.

У сучасних умовах особливого значення набувають міжнародні договори та санкційні режими, що визначають динаміку глобальної політики й прямо впливають на економічну безпеку України. Це зумовлює потребу в постійному оновленні зовнішньоекономічної стратегії, здатної враховувати нові виклики й водночас відкривати додаткові можливості. Міжнародні угоди можуть виступати дієвим інструментом зміцнення позицій держави на світовому ринку, тоді як реагування на санкційну політику потребує зваженого та прагматичного підходу з мінімізацією потенційних ризиків.

Водночас ключовим завданням є формування сприятливого інвестиційного клімату, що передбачає правову стабільність, гарантії захисту прав інвесторів і розвиток інфраструктури. Саме це створює фундамент для довгострокового економічного розвитку, посилення міжнародної конкурентоспроможності та досягнення стійкого економічного зростання.

Як зазначає С. Коваленко, інвестиційний клімат – це узагальнена оцінка соціальних, економічних, правових, політичних, організаційних та соціокультурних умов, які впливають на доцільність і привабливість вкладення капіталу в економіку країни, регіону чи окремого підприємства. [7].

Сміс В. та Халвард-Дреймер М. розглядають інвестиційний клімат як набір притаманних даній місцевості чинників, що забезпечують можливості та стимули до ефективного інвестування [14].

З огляду на те, що геополітичні ризики суттєво впливають на рішення міжнародних інвесторів, Україна має приділяти пріоритетну увагу підвищенню прозорості державних інститутів, ефективній протидії корупції та гарантуванню стабільності правового поля, адже саме ці чинники визначають рівень довіри іноземного капіталу і створюють передумови для сталого розвитку національної економіки.

Інвестиційний клімат доцільно трактувати як комплекс факторів і передумов, що визначають умови здійснення інвестиційної діяльності та окреслюють можливості ефективного залучення й використання капіталу. Серед ключових складових варто виокремити правовий статус іноземних інвесторів, інвестиційну активність населення, рівень розвитку продуктивних сил, стан ринку інвестицій та функціонування фінансово-кредитної системи, особливості фіскальної та валютної політики, рівень сформованості інвестиційної інфраструктури, стабільність законодавчої бази й загальний стан національної економіки [15].

Розташування України на перетині європейських та азійських транспортних шляхів робить її ключовим транзитним вузлом для переміщення енергоресурсів, товарів і послуг. Через територію держави проходять стратегічні трубопроводи, що забезпечують постачання нафти й природного газу до країн Європи, а також розгалужені залізничні та автомобільні магістралі, які поєднують Західну Європу з регіонами Східної Європи та Азії. Такий потенціал формує вагомі передумови для розвитку транспортної й логістичної інфраструктури, здатної приносити значні доходи та водночас поглиблювати інтеграцію України у світові економічні процеси.

Сусідство України з ЄС, Росією та іншими державами має складний і суперечливий вплив на національну економіку. Близькість до ЄС відкриває широкі можливості для інтеграції в один із найбільших

світових ринків, стимулює приплив інвестицій і забезпечує доступ до технічної допомоги, необхідної для реалізації структурних реформ. Підписання Угоди про асоціацію з ЄС стало важливим чинником активізації експорту українських товарів на європейські ринки та поглиблення економічної співпраці, що зміцнює макроекономічну стабільність і створює основу для сталого розвитку.

З іншого боку, напад Росії, який розпочався ще у 2014 році, значно ускладнив економічну ситуацію в Україні. Росія тривалий час була основним торговельним партнером України, але після анексії Криму та початку військових дій на Донбасі, ці торговельні зв'язки суттєво скоротилися. Це спричинило економічні втрати та змусило Україну шукати нові ринки збуту та диверсифікувати свій експорт, що стало критичним завданням для збереження економічної стійкості.

Партнерство з країнами, що розвиваються, відкриває для України додаткові перспективи економічної взаємодії, насамперед у сферах аграрного виробництва та енергетики. Водночас реалізація такого потенціалу потребує значних зусиль для гарантування стабільності відносин і досягнення взаємовигідних результатів, що зумовлює необхідність проведення послідовної зовнішньоекономічної політики та поглиблення дипломатичних контактів.

Економічна безпека виступає ключовим системоутворювальним елементом, що гарантує стійкість розвитку аграрного сектору та національної економіки загалом. Її зміст охоплює комплекс заходів, спрямованих на стимулювання внутрішнього виробництва, протидію демпінговим практикам у зовнішній торгівлі, стабілізацію валютно-фінансової системи та розширення міжнародних економічних зв'язків [2].

Одним з найважливіших аспектів забезпечення економічної безпеки та стійкості аграрного сектору в умовах війни є запобігання

зупинці виробництва та транспортування продуктів харчування. Для цього необхідно забезпечити надійний захист інфраструктури, а також підтримку транспортної системи [2].

Нині першочергового значення набуває гарантування стійкості аграрного сектору, його спроможності до безперервного розвитку та виробництва сільськогосподарської продукції незалежно від дії внутрішніх і зовнішніх чинників, що потенційно можуть дестабілізувати національну економіку. Водночас стратегічним завданням є забезпечення поступального зростання аграрного виробництва й формування умов для розвитку сільського господарства з метою задоволення продовольчих потреб населення та зміцнення економічної стабільності держави [4].

Війна спричинила руйнування інфраструктури, втрати населення та значні економічні збитки; ускладнено виробництво й збут, втрата інвесторів, гальмується розвиток підприємств і зростання економіки. Зростання оборонних витрат веде до скорочення фінансування соціальних програм, освіти та охорони здоров'я [5].

Внаслідок війни Україна зазнала колосальних економічних втрат, які Світовий банк оцінює у 349 млрд. доларів, що спричинило падіння ВВП, дефіцит платіжного балансу, руйнування підприємств та інфраструктури, що негативно вплинуло на економічний потенціал країни. Сукупний ефект цих чинників зумовив зростання цін та інфляцію, яка у серпні 2022 року досягла 19,5% [16].

Сукупні потреби у відбудові України на початок 2023 року оцінюються Світовим банком у 411 млрд. доларів. Прогнози свідчать про можливе відновлення ВВП у 2024–2025 роках темпами 3–5% за умови стабільної безпекової ситуації, тоді як інфляція може знизитися з 19,5% у 2022 році до 7–9% у 2025 році. Водночас зберігається ризик

дефіциту платіжного балансу, і ключову роль у підтримці економіки відіграватиме міжнародна фінансова допомога.

В умовах війни критичною є фінансова підтримка економіки. Основні надходження до бюджету формуються через військові облігації, кредити міжнародних фінансових інституцій та ЄС, а також гранти й безоплатну допомогу від іноземних урядів. Додаткову підтримку забезпечують витрати інших держав на допомогу біженцям і внутрішньо переміщеним особам [9].

Попри значну фінансову підтримку, яку Україна отримує від міжнародних партнерів для утримання економічної стабільності в умовах війни, трансформації глобальних геополітичних альянсів створюють додаткові виклики для її зовнішньої політики та системи безпеки. Висока залежність державного бюджету від кредитів і грантових ресурсів одночасно підкреслює критичну роль міжнародної співпраці та виявляє вразливість економіки до змін у світовій політиці. За таких умов Україна має не лише зміцнювати вже існуючі партнерства, а й активно формувати нові механізми взаємодії, щоб забезпечити збереження економічної стійкості та безпеки у динамічному глобальному середовищі.

Зміщення центрів геополітичної сили, зростання впливу Китаю, зміни у відносинах між США та ЄС, а також посилення націоналістичних рухів у деяких країнах створюють нові умови для зовнішньої політики України. Ці трансформації впливають на безпекову ситуацію в регіоні, змушуючи Україну шукати нові формати співпраці та посилювати існуючі альянси.

У сучасних умовах міжнародні організації, зокрема НАТО, ООН та ОБСЄ, відіграють визначальну роль у зміцненні безпеки України. Вони забезпечують дипломатичну й військову підтримку, сприяють мирним переговорам і координують надання гуманітарної допомоги, що

створює комплексний захисний механізм для держави. Тісна співпраця з цими структурами підсилює міжнародний авторитет України, розширює її можливості у протидії зовнішнім загрозам і слугує ключовим чинником підтримання стабільності та національної безпеки. Оскільки сучасні конфлікти створюють серйозну загрозу регіональній та міжнародній безпеці, їх врегулювання знаходиться в центрі уваги багатьох організацій, таких як ООН, ОБСЄ, НАТО, ЄС. До вирішення цих питань залучаються також і неурядові організації, такі як «Червоний Хрест». [10]

Вплив геополітичної нестабільності на економічні процеси проявляється у зростанні невизначеності та підвищених ризиках, що негативно позначаються на економічній активності. Нестабільність спричиняє скорочення інвестицій, зниження темпів економічного зростання та посилення інфляційного тиску. Військові дії, загроза ескалації конфліктів та постійна напруженість у відносинах із сусідніми країнами підривають довіру до української економіки, провокуючи відтік капіталу та зменшення обсягів зовнішньої торгівлі.

Геополітична нестабільність безпосередньо впливає на торговельні маршрути та інфраструктуру України, спричиняючи блокування портів, руйнування транспортних шляхів і втрату доступу до звичних ринків збуту. У таких умовах держава змушена переорієнтуватися на альтернативні напрямки через сусідні країни, зокрема Польщу та Румунію, що потребує значних інвестицій і тимчасово підвищує логістичні витрати. Водночас ці зміни стимулюють модернізацію внутрішньої інфраструктури, відкриваючи нові можливості для економічного розвитку та підвищення конкурентоспроможності. У цьому контексті Україна зосереджує увагу на активному розвитку зовнішньоекономічної політики шляхом укладання широкого спектра міжнародних угод, які формують підґрунтя

для її інтеграції у світову економічну систему. Серед ключових документів вирізняється Угода про асоціацію з ЄС, що відкрила нові можливості для розширення торговельних зв'язків і структурних реформ. Важливу роль відіграють також угоди, укладені в межах Світової організації торгівлі, інші багатосторонні торговельні домовленості та численні двосторонні договори про економічне співробітництво, які посилюють позиції України на міжнародних ринках і створюють додаткові стимули для економічного зростання.

Економічні вигоди від поглиблення співпраці з ЄС проявляються у збільшенні обсягів торгівлі, залученні іноземних інвестицій та доступі до фінансових ресурсів ЄС. Зона вільної торгівлі, що є частиною Угоди про асоціацію з ЄС, дозволяє Україні експортувати свою продукцію до Європи на більш вигідних умовах, що сприяє розвитку українського експорту, особливо в аграрному та промисловому секторах. Крім того, співпраця з ЄС сприяє залученню інвестицій у ключові галузі економіки, що створює нові робочі місця та стимулює економічне зростання.

Варто зазначити, що ЄС та міжнародні організації відіграють ключову роль у формуванні глобальної антикорупційної політики.

Міжнародні інституції, зокрема Організація Об'єднаних Націй (ООН), Світовий банк, Міжнародний валютний фонд (МВФ) та Організація економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), відіграють важливу роль у протидії корупції. Вони формують стандарти й рекомендації, надають країнам фінансово-технічну підтримку, здійснюють моніторинг і оцінювання ефективності антикорупційних заходів, що сприяє утвердженню правопорядку та підвищенню якості державного управління на глобальному рівні [1].

Одним із найбільш значущих документів, розроблених ООН, є Конвенція ООН проти корупції [8], яка була підписана та ратифікована більшістю країн світу. Конвенція надає комплексний набір заходів для

боротьби з корупцією, включаючи превентивні заходи, правові норми, міжнародне співробітництво та повернення активів. Основною метою Конвенції є зміцнення міжнародного співробітництва та координація зусиль у боротьбі з корупцією. В межах цієї Конвенції країни-учасниці зобов'язуються вжити заходів щодо запобігання корупції, посилити існуючу правову базу та сприяти поверненню активів, незаконно вивезених за кордон [6].

ОЕСР також відіграє важливу роль у боротьбі з міжнародною корупцією. У 1997 році було прийнято Конвенцію ОЕСР про боротьбу з хабарництвом [3].

Конвенція зобов'язала держави-учасниці встановити кримінальну відповідальність за підкуп іноземних посадових осіб та запровадити механізми його запобігання. Це стало суттєвим етапом у протидії міжнародній корупції, адже хабарництво залишається одним із ключових проявів корупційних практик у світовому вимірі [12].

Конвенція ОЕСР формує правові й інституційні механізми протидії підкупу та стимулює держави-учасниці до активних кроків у подоланні цієї проблеми. Водночас Світовий банк сприяє посиленню системи державного управління й правопорядку, реалізуючи програми та проекти, спрямовані на забезпечення прозорості та підзвітності влади. Це безпосередньо знижує рівень корупції та підвищує економічну безпеку країн. [13].

Світовий банк підтримує країни у формуванні та реалізації антикорупційної політики, надаючи технічну допомогу й організовуючи навчальні програми для державних службовців. Такі заходи сприяють удосконаленню професійних компетенцій, підвищенню результативності роботи державних інститутів та створюють передумови для сталого економічного зростання.

Вплив міжнародних угод на правове й регуляторне середовище України є вкрай відчутним, оскільки вони часто зобов'язують державу імплементувати законодавчі норми, узгоджені з міжнародними стандартами у сферах управління, фінансів, торгівлі та інвестиційного захисту. Зокрема, членство у Світовій організації торгівлі передбачає дотримання вимог щодо тарифної політики, субсидування та охорони прав інтелектуальної власності. Така інтеграція стимулює модернізацію національного законодавства, робить його більш прозорим і передбачуваним, створюючи сприятливі умови для розвитку підприємництва й залучення іноземних інвестицій.

Проте виклики, пов'язані з імплементацією міжнародних угод, залишаються суттєвими. Інтеграція міжнародних норм і стандартів в українське законодавство вимагає значних ресурсів і часу, особливо в умовах політичної та економічної нестабільності. Крім того, виконання вимог міжнародних організацій, таких як МВФ, може бути складним через необхідність проведення непопулярних реформ, таких як підвищення тарифів на комунальні послуги чи скорочення бюджетних витрат. Такі реформи можуть викликати соціальну напругу та опір з боку населення, що ускладнює їх реалізацію. У зв'язку з цим Україна має зосередити увагу на зміцненні інституційної спроможності держави та створенні прозорого правового поля для інвесторів. Це передбачає реформу судової системи та ефективну протидію корупції, що підвищить довіру бізнесу та міжнародних партнерів.

Важливим напрямом є подальша інтеграція у європейський економічний простір через адаптацію стандартів ЄС. Це дозволить посилити економічні зв'язки, модернізувати внутрішню систему та підвищити її стійкість до зовнішніх викликів. Поряд із цим Україна повинна диверсифікувати партнерства, розширюючи співпрацю з країнами Азії, Африки та Латинської Америки, особливо у сферах

енергетики та аграрного виробництва. Це зменшить залежність від окремих ринків і посилить експортні можливості.

Ключовим завданням є відновлення та розвиток транспортної й логістичної інфраструктури, що забезпечить безперервність зовнішньоекономічної діяльності. Додатковий акцент має бути зроблений на інноваційних секторах, зокрема інформаційних технологіях та відновлюваній енергетиці, які здатні забезпечити довгострокове зростання та підвищити міжнародну конкурентоспроможність України.

Висновки. Економічна безпека України безпосередньо залежить від здатності держави ефективно реагувати на зовнішні та внутрішні виклики, зокрема наслідки війни, геополітичну нестабільність і трансформацію глобальних економічних відносин. Важливими умовами є створення прозорого правового поля, забезпечення захисту інвесторів, модернізація інфраструктури та активне використання міжнародних угод як інструменту інтеграції у світову економіку. Дослідження показало, що ключовим завданням є диверсифікація економічних партнерств і розвиток інноваційних секторів, здатних забезпечити довгострокове зростання. Водночас міжнародна підтримка та ефективна інтеграція у європейський економічний простір залишаються фундаментальними чинниками стабільності та конкурентоспроможності України на глобальному рівні.

Перспективи подальших досліджень полягають у глибшому аналізі впливу міжнародних фінансових інституцій на економічну стійкість України, а також у вивченні механізмів поєднання воєнних витрат із завданнями структурної модернізації. Доцільним є дослідження нових моделей партнерства з країнами, що розвиваються, і оцінка потенціалу інноваційних галузей у забезпеченні економічної безпеки в умовах глобальних трансформацій.

Література:

1. Богданенко, А. (2020) Антикорупційна діяльність та важливість антикорупційного виховання, *Public Management*, 22 (2), 15–24.
2. Герасимчук, С. (2023) Забезпечення економічної безпеки та стійкості аграрного сектору України в умовах військового та пост-військового стану, *Європейський науковий журнал Економічних та Фінансових інновацій*, 1(11), 84–97.
3. Голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук виступив на конференції «Україна на шляху до ОЕСР та приєднання до Конвенції ОЕСР про боротьбу з хабарництвом» 2024, Офіційний портал Верховної Ради України, <<https://www.rada.gov.ua/news/Торповуна/253508.html>> 2024, вересень, 22).
4. Добрунік, Т., Кузнєцова, О. (2022) Проблеми і напрямки розвитку аграрного сектору України в умовах економічної нестабільності, *Економіка та суспільство*, 42, <<https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-42-25>> (2024, вересень, 22).
5. Дорош, О., Копанський, Т., Смаченко, О. (2024) Роль держави та міжнародних організацій у забезпеченні економічної безпеки підприємств України в умовах війни, *Наукові перспективи*, 4(46), 604-614.
6. Інформаційні матеріали Відділу боротьби з корупцією та економічною злочинністю Управління ООН з наркотиків і злочинності б. д., United Nations: Office on Drugs and Crime, <<https://www.unodc.org/corruption/index.html>> (2024, вересень, 22).
7. Коваленко, С. (2012) Інвестиційний клімат в Україні та напрями його покращення, *Вісник економіки транспорту і промисловості*, 38, 366–8.

8. Конвенція ООН проти корупції. Відділ боротьби з корупцією та економічною злочинністю Управління ООН з наркотиків і злочинності, United Nations: Office on Drugs and Crime, <<https://www.unodc.org/corruption/en/uncac/learn-about-uncac.html>>

(2024, вересень, 22).

9. Коробцова, Д. (2022) Правове забезпечення фінансової безпеки держави в умовах воєнного стану, *Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство»*, 2, 141–6.

10. Лікарчук, Д. (2020) Роль міжнародних організацій у врегулюванні зовнішньополітичних конфліктів, *Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти*, 5, 35–44.

11. Стащук, О., Деркач, О., Лозовик, В. (2023) Інвестиційний клімат України та напрями його покращення, *Economic Journal of Lesya Ukrainka Volyn National University*, 1 (33), 52–60.

12. Anti-corruption and integrity. Organisation for Economic Co-operation and Development, <<https://www.oecd.org/en/topics/policy-issues/anti-corruption-and-integrity.html>> (2024, вересень, 22).

13. International development, poverty and sustainability, World Bank Group - International Development, Poverty and Sustainability, <<https://www.worldbank.org>>(2024, вересень, 22).

14. Smith, W. (2005) Understanding the investment climate, *Finance & Development*, 3, 40–3.

15. Tovt, T. (2019) Forming of a favorable investment climate of the region, *Eastern Europe: Economy, Business and Management*, 6(23), 505-510.

16. *Ukraine rapid damage and needs assessment*, Documents & Reports - All Documents | The World Bank, <<https://documents1.worldbank.org/curated/en/099184503212328877/pdf/P1801740d1177f03c0ab180057556615497.pdf>>(2024, вересень, 22).

References:

1. Bohdanenko, A. (2020) Antykoruptsiina diialnist ta vazhlyvist antykoruptsiinoho vykhovannia [Anti-corruption activity and the importance of anti-corruption education], *Public Management*, 22(2), 15–24. [in Ukrainian].
2. Herasiamchuk, S. (2023) Zabezpechennia ekonomichnoi bezpeky ta stiikosti ahrarnoho sektoru Ukrainy v umovakh viiskovoho ta post-viiskovoho stanu [Ensuring economic security and resilience of Ukraine's agricultural sector in wartime and post-war conditions], *Yevropeiskyi naukovyi zhurnal Ekonomichnykh ta Finansovykh innovatsii*, 1(11), 84–97. [in Ukrainian].
3. *Holova Verkhovnoi Rady Ukrainy Ruslan Stefanchuk vystupyv na konferentsii "Ukraina na shliakhu do OECD ta pryiednannia do Konventsii OECD pro borotbu z khabarnytstvom" [The Chairman of the Verkhovna Rada of Ukraine Ruslan Stefanchuk spoke at the conference "Ukraine on the way to the OECD and accession to the OECD Convention on Combating Bribery"]*. Verkhovna Rada of Ukraine. Retrieved from <https://www.rada.gov.ua/news/Top-novyna/253508.html>. (2024, September, 22). [in Ukrainian].
4. Dobrunik, T., Kuznietsova, O. (2022) Problemy i napriamky rozvytku ahrarnoho sektoru Ukrainy v umovakh ekonomichnoi nestabilnosti [Problems and directions of development of the agricultural sector of Ukraine in conditions of economic instability], *Ekonomika ta suspilstvo*, 42. Retrieved from <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-42-25>. (2024, September, 22). [in Ukrainian].
5. Doros, O., Kopanskyi, T., Smachenko, O. (2024) 'Rol derzhavy ta mizhnarodnykh orhanizatsii u zabezpechenni ekonomichnoi bezpeky pidpriumstv Ukrainy v umovakh viiny [The role of the state and

international organizations in ensuring the economic security of enterprises in Ukraine during the war], *Naukovi perspektyvy*, 4(46), 604-614. [in Ukrainian].

6. United Nations Office on Drugs and Crime (n.d.) *Information materials of the Anti-Corruption and Economic Crime Section*. Retrieved from <https://www.unodc.org/corruption/index.html>. (2024, September, 22).

7. Kovalenko, S. (2012) Investytsiinyi klimat v Ukraini ta napriamy yoho pokrashchennia [Investment climate in Ukraine and directions for its improvement], *Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti*, 38, 366–368. [in Ukrainian].

8. United Nations Office on Drugs and Crime. *United Nations Convention against Corruption*. Retrieved from <https://www.unodc.org/corruption/en/uncac/learn-about-uncac.html>. (2024, September, 22). [in English].

9. Korobtsova, D. (2022) Pravove zabezpechennia finansovoi bezpeky derzhavy v umovakh voiennoho stanu [Legal support of state financial security under martial law], *Analychno-porivnialne pravoznavstvo*, 2, 141–146. [in Ukrainian].

10. Likarchuk, D. (2020) Rol mizhnarodnykh orhanizatsii u vrehuliuvanni zovnishnopolitychnykh konfliktiv [The role of international organizations in resolving foreign policy conflicts], *Mizhnarodni vidnosyny: teoretyko-praktychni aspekty*, 5, 35–44. [in Ukrainian].

11. Stashchuk, O., Derkach, O., Lozovyk, V. (2023) Investytsiinyi klimat Ukrainy ta napriamy yoho pokrashchennia [Investment climate of Ukraine and directions for its improvement], *Economic Journal of Lesya Ukrainka Volyn National University*, 1(33), 52–60. [in Ukrainian].

12. Anti-corruption and integrity. Organisation for Economic Co-operation and Development, (OECD) Retrieved from

<https://www.oecd.org/en/topics/policy-issues/anti-corruption-and-integrity.html>. (2024, September, 22). [in English].

13. *International development, poverty and sustainability*. World Bank Retrieved from <https://www.worldbank.org>. (2024, September, 22). [in English].

14. Smith, W. (2005) Understanding the investment climate, *Finance & Development*, 3, 40–43. [in English].

15. Tovt, T. (2019) Forming of a favorable investment climate of the region, *Eastern Europe: Economy, Business and Management*, 6(23), 505-510. [in English].

16. *Ukraine rapid damage and needs assessment*. World Bank. Retrieved from <https://documents1.worldbank.org/curated/en/099184503212328877/pdf/P1801740d1177f03c0ab180057556615497.pdf> (2024, September, 22). [in English].

Citation: Vladyslav Pustovar (2024). SYSTEMIC DETERMINANTS OF UKRAINE'S ECONOMIC SECURITY IN THE CONTEXT OF WARTIME CHALLENGES AND GLOBAL STRUCTURAL TRANSFORMATIONS. New York. TK Meganom LLC. Innovative Solutions in Modern Science. 3(63). doi: 10.26886/2414-634X.3(63)2024.3

Copyright: Vladyslav Pustovar ©. 2024. This is an openaccess article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (CC BY). The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.